

[Ib Christensen]

Chikanen mod mindre partier og grupper, som kunne tænkes at opstille uden for partierne, er jo helt øjensynlig. Det rigoristiske underskriftskrav har man ikke villet vige fra; ikke engang 40.000, som de radikale foreslår, vil man gå med til. Anvendelsen af en mere rimelig forholdstalsvalg måde: den Sainte-Laguéske metode, som foreslået af retsforbundet og andre i stedet for den d'Hondtske, vil man heller ikke høre tale om, uagtet der kun er tale om et meget begrænset antal mandater, der skal vælges.

Endelig – og det er det groveste – vil man end ikke tillade, at en tværpolitisk gruppering, som får valgt repræsentation til dette EF-Parlament, uden videre kan opstille igen, men en sådan gruppering skal sandelig ud igen at samle underskrifter. Jeg spurgte under første behandling ministeren tre gange om grunden hertil og fik ikke noget klart svar. Jeg håber, hr. Niels Helveg Petersen får større held til at få regeringens svar på denne uhyrlighed, som bevirker, at et hvilket som helst parti i folketinget, helt ned til 1 mandat, uden videre kan opstille til EF-Parlamentsvalg, når som helst der er EF-Parlamentsvalg, mens derimod f. eks. Folkebevægelsen mod EF, hvis den får valgt 4–5 mandater, eller hvor mange den får – flere forhåbentlig – skal ud at samle 62.500 underskrifter igen. Det er jo helt fuldstændig vanvittigt og totalt og aldeles usagligt. Det er måske derfor, det er så svært at hale et svar fra regeringen på dette spørgsmål frem.

Angående ændringsforslag nr. 22 siger hr. Niels Helveg Petersen, at det klart skal slås fast, at der i og med dette lovforslags gennemførelse ikke sker nogen øget kompetencetildeling. Men samtidig – og det må jo så forbavse – vender hr. Niels Helveg Petersen sig imod, at dette bliver slået klart fast på den klareste og mest entydige måde, det kan ske på, nemlig i selve lovteksten og ikke bare i en forkølet og tvetydig bemærkning i indenrigsministerens fremsættelsestale eller i et referat af, hvad udenrigsministeren skal have sagt i markedsudvalget. Det forekommer mig noget ulogisk. Da det endvidere kun er fastslået af det, som regeringen og EF-partierne her i salen hævder er tilfældet, kan jeg ikke se nogen saglig begrundelse for, at man ikke kan støtte vores ændringsforslag.

Dertil kommer, at man ikke i det danske folketing har den skik, at man ratificerer en

konvention som den, der her er tale om, om de direkte valg, hvorpå man så ved en anden handling i folketinget beslutter, om der skal gennemføres en valglov; man har altså ikke denne todelte beslutningsproces, som man har i visse andre landes parlamenter, også EF-landes. Det gør det da særlig nødvendigt, at der, når der ikke er nogen egentlig ratifikationsproces ud over det, der sker i og med, at dette lovforslag – beklageligvis – formentlig bliver gennemført i dette ting, klart i selve valgloven fastsættes regler for lovens grænser. Det er ikke spor videregående, tværtimod svarer det ganske og aldeles nøje til det, den franske nationalforsamling for Frankrigs vedkommende har gennemført for at fastsætte grænserne for loven. Da Danmark jo da i hvert fald tidligere har optrådt på linje med Frankrig med hensyn til skepsis over for forøgelse af de overståtslige organers magt i EF, ville det da være naturligt – hvis denne skepsis stadig væk var den officielle politik – at støtte et fuldstændig og aldeles tilsvarende forslag i den danske valglov. Jeg beklager, at regeringen eller dens støttepartier heller ikke på det punkt i denne sag har været til at rokke ud af stedet.

Derfor er min konklusion af dette på retsforbundets vegne, at dette her er helt utrolig udfordrende. Det er groft udfordrende over for folketinget, at man ikke har underkastet dette her nogen som helst reel udvalgsbehandling med sigte på at opnå den bredest mulige tilslutning, således at man da i hvert fald ikke udfordrer det befolkningsflertal, der er imod EF-politikken, ved at komme med en valglov, der chikanerer de potentielle og mulige repræsentanter for dette folkeflertal. Det er groft udfordrende, og det kan kun fortolkes på den måde, at man i magtens arrogance tror, at man kan køre det sådan.

Men jeg tror, man tager fejl. Jeg tror, det sammen med den fortsatte underkastelse under EF afstedkommer en folkelig reaktion, som vi allerede kan se i kraft af den ene opinionsmåling efter den anden. Derfor må vi drage den konklusion, at det flertal, der står bag ved dette lovforslag og ønsker det gennemført med hud og hår, ønsker konfrontation, og den vil komme i form af EF-valget; de har selv lagt op til den, og de skal få kampen.

Litha Christiansen (VS):